

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr 4 1989

NYTT

UFO-NYTT ÄR EN TIDSKRIFT FÖR MEDLEMMAR INOM VÄSTERBERGSLAGENS
UFO-FÖRENING. UFO-NYTT UTKOMMER 4 GÅNGER PER ÅR.

FRÅN REDAKTIONEN:

UFO-NYTT nr 4 1989.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Ledare: Vad krävs för att få en gemensam UFO-forskning.
Undersökningsgruppen rapporterar.
Rapport från föreningsmöte 5 nov.
Vinterns stjärnhimmel.
Ljusfenomen och jordbävningar.
Meteorit i Bollnäs ?
TT-telegram.
En ny forskningsmodell.
Flygande tefat över Torneälven.

I redaktionen: Gudrun Andersson, Birgit Sälgsström, Ing-Marie Strömberg som tecknar, Torsten Karlsson, Thor-Leif Andersson och många, många fler som ställer upp och ser till att det skrivna blir till en tidning.

VBU tackar alla medhjälpare och önskar dem och

ALLA LÄSARE

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR.

Medlemskap 1990 - 75:kr.
Under 16 år - 25:kr.

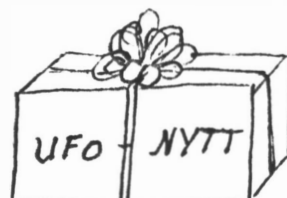
Avgiften betalas bäst per postgiro nr 1 60 99 - 4.

Nuvarande adress Box 71, 771 01 Ludvika kommer inom kort att ändras till Box-nummer i Smedjebacken. Brev och andra försändelser kan under tiden sändas direkt till:

Gudrun Andersson,
Pl. 1207
777 00 Smedjebacken.

*Julklappen i år
Medlemskap i VBU*

VAD KRÄVS FÖR ATT VI SKALL FÅ
EN GEMENSAM UFO-FORSKNING
I SVERIGE??

Osämjan mellan olika UFO-intresserade har stoppat en väl utvecklad UFO-forskning.

Den har splittrats under åren i många olika bitar och alla hävdar naturligtvis att dom har rätt. Dessa bitar har sedan haft fullt upp med att klara ut sina egna små bekymmer. Ingen tid har då blivit över till själva ämnet.

Vi har försökt att närma oss först Solna. Sedan UFO-Information. Solna blev eld och lågor först, men av någon anledning blev det sedan rena kriget. Solna har inga som helst utredningar av UFO-fall. Man är däremot duktig på att sammanställa urklipp. De har också en tidning, SAF-Bulletinen. UFO-Information svarar överhuvudtaget inte på brev. Däremot har man den enda UFO-tidningen i Sverige som endast innehåller UFO. Tyvärr är det mest utländsk information.

Några få egna utredningar förekommer, men det verkar som om det är svårt att få fältforskare ute i landet.

UFO-Information var en gång UFO-Sveriges andra halva. Som resultat av en osämja delades organisationen i två delar. DETTA gagnade icke UFO-forskningen!!

Sedan finns - och fanns - det fina 'ensamvargar', som försökte att få igång forskning, men det är svårt att åstadkomma något när man är ensam.

Den eller de, som lyckats bäst HAR VARIT och ÄR klart AFU i Norrköping. De har utgjorts av en grupp av 3-4 pojkar. - Om det fanns ett pris för UFO-forskning, skulle AFU vara givna vinnare!! - De har kontakter över hela vår planet. Man arkiverar både litteratur och rapporter. Dessa ungdomar gör även egna utredningar och där lämnas inget åt slumpen. Om ni inte tidigare läst Domstensfallet bör ni göra det.

Varför går det nu inte att samordna alla dessa olika organisationer eller grupper? Vi skulle troligtvis alla vinna på det. Det är egentligen endast myndigheterna som skulle förlora på arrangemanget. - Vi skulle kunna göra karriär liknande "MILJÖPARTIET DE GRÖNA", och komma i position att ställa krav samt kräva svar. - Vi skulle få bättre resurser i och med att vi fick bättre tillgång på folk med olika kvalifikationer. Vi skulle kunna ägna oss åt UFO-forskning, utan att vädra rivaler i varje annan organisation. -

TÄNK VAD VI SKULLE KUNNA ÅSTADKOMMA!!
ÄR DET EN UTOPI??
Kanske är hela UFO-frågan en utopi?

Varför i så fall??
Tänk efter!! Kanhända DU hittar
SVARET!!

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN

Vi lovade i förra numret att återkomma till Stora Skedvi och händelserna där. Vi skall nu försöka att redogöra för vad som hänt. Efter en lång period av uteblivna UFO-fenomen i Dalarna blev lördagen den 2/9 som att trycka på en knapp. Plötsligt såg många människor sågot underligt från Falun och ända till Söderbärke. Tiden är en aning olika. Vi tar redogörelserna var för sig.

Vi börjar med Elin Henriksson. Hon berättar: - Jag stod i fönstret och tittade ut när jag fick se ett skarpt ljus över Mörta-berget. Först trodde jag att det var en skogstraktor med stark strålkastare. Sedan såg jag ju att det rörde sig underligt. Jag gick ut på trappan för att se bättre. Ljusskenet kom då emot mig på låg höjd. Jag kunde inte höra ett enda ljud. Jag gick då in och ringde min granne Johansson och bad honom komma ut och titta. Klockan var då 22.00. Sedan gick jag ut igen för att fortsätta att titta. Nu såg föremålet ut att ha ändrat kurs en aning mot sydväst (Det kom från nordost). Det hade två mycket starka strålkastare rakt fram och en röd lampa i mitten. Ett svagt motorljud hördes och det gick på låg höjd. Det försvann ur mitt synfält ner bakom Örjas hus. Min observationstid var cirka 5 minuter.

Johansson berättar: - Jag fick en påringning från min granne så jag gick ut för att se vad som hade orsakat henne. Det jag såg var en mycket stark ljuspunkt som kom mot vårt håll. Jag kunde inte se källan till ljusskenet. Medan jag stod där sänkte sig ljusskenet en aning så man såg horisonten över den. Jag gick då in för att ringa Gunnar Örjas och berätta. Jag stod i telefonen en stund och gick sedan åter ut för att titta. Det jag såg nu var tre starka vita ljussken som stod lodrätt. De rörde sig otroligt sakta och inget ljud hördes. De närmade sig en liten björkdunge på låg höjd, och man kunde se ljusskenet mellan dungen träd. Därefter försvann de i riktning mot Örjas.

Johansson är mycket flygintresserad och nekar med bestämdhet till att detta skulle vara ett normalt flygplan. Han tror heller inte på flygande tefat och liknande. Hans observationstid var 5-6 minuter (22.03-22.09)

Gunnar Örjas berättar: - Jag fick en telefonpåringning cirka 22.04 från Johansson som berättade att han och hans granne såg en konstig farkost som såg ut att vara på väg mot mitt håll. Jag gick då ut och fick se skarpa strålkastare på låg höjd över sjön Nedre Klingen. Jag såg träden på andra sidan avteckna sig mot himlen. Det var stjärnklart.

1/3 av träden var ovanför farkostens strålkastare. Den kom från norr och gick mot söder. Man kunde i det läget inte se något av själva farkosten utan bara ljuset. Avståndet kunde vara 700-800 m från den plats där jag befann mig när jag först såg den. När den sedan kom från sjön och upp på sidan av min stuga var avståndet bara 150-200 m. Farkosten flög in med otroligt låg hastighet och på låg höjd. Detta såg jag

genom en liten skogsdunge som jag har alldeles bredvid min stuga. Jag såg då ett lyse i bakändan, samt strålkastarna fram, och beräknade därav, att storleken borde vara likasom militärernas helikopter Bananen. När farkosten passerade skogsdungen kunde ett svagt surrande ljud höras. Min observationstid var omkring 6 minuter.

Efter denna händelse kom följande fall till vår kännedom genom Gunnar Örjas, som gick till tidningen med dem:

Falun kl 22.40-22.42

Underligt föremål med tre starka vita ljus och ett rött blinkande. rör sig på låg höjd.

Falun 22.39-22.41

Underlig farkost med tre starka vita ljus och ett rött ljus som blinkade. Flög på väldigt låg höjd

Stora-Skedvi 22.25-22.26

Ett underligt flygplan på otroligt låg höjd med låg fart och skarpa ljus.

Stora Skedvi 22.15-22.20

Konstigt ljussken på himlen. Flög ganska lågt med två fasta, vita lampor och en blinkande.

Falun 22.10-22.12

Ett ljussken på låg höjd. Såg ut som landningsljus på flygplan. Hastigheten var mycket låg. 2 starka lampor fanns såväl fram som bak. Fenomenet rörde sig över sjön Runn. Det sänkte sig. Det fanns en kraftledning 500 m bort. Det måste ha gått mycket nära denna.

Stora Skedvi 22.30-23.00

Föremål på mycket låg höjd. Vittnet trodde, att det skulle slå i kyrktaket. Tre skarpa strålkastare syntes. Fyra fyrkantiga fönster som det lyste i fanns på långsidorna. Inga konturer på själva flygkroppen. Ett svagt dovt motorljud kunde höras när det passerat.

Hälsingberg 21.55-22.05

En trekant med tre skarpa ljus. Den rörde sig sakta på ganska låg höjd. I mitten fanns ett rött blinkande ljus.

Stora Skedvi kl (klockslag saknas)

Ett föremål som uppfattades som stort med starka strålkastare kom från nordost över trädtopparna. Ett svagt ljud hördes sedan det passerat.

Stora Skedvi 22.00-22.05

Ett stort föremål på himlen som var upplyst. Föremålet rörde sig sakta, och ett svagt ljud kunde höras.

Stora Skedvi 22.30-22.35

Vittnet hade gått en sväng. Det var fri sikt över sjön Nedre Klingen. Ett stort ljussken syntes på andra sidan sjön. Man såg att ljusskenet flög i trädtoppshöjd ganska sakta. Plötsligt gick det rakt ned. Sedan snett upp i samma fart. Man kunde följa det tills det försvann bakom horisonten.

Söderbärke 22.05-22.10

Vittnet stod på sin altan och rökte när ett starkt sken blev synligt. Det stod stilla ett tag. Därefter såg punkten ut att bli mindre och mindre och satte

fart mot norr. Ljusskenet såg sedan ut att svänga och blev då större och ovalt och tog formen av två stora stjärnor. Storleken var 5 ggr så stor som Venus. Vittnet ansåg att det inte kunde vara ett flygplan, och försökte nå VBU:s rapportcentral, utan att dock lyckas. Först dagen därefter kunde hon berätta upplevelsen för Gudrun Andersson.

Falun 22.10-22.15

Vittnet såg ett föremål som liknade ett flygplan. Han regarade dock mot att höjden var så synnerligen låg. Romme flygplats säger: Vi hade ingen reguljär trafik vid den aktuella tidpunkten. Vi hade dock en chartrad MD80 som kom in från Norrland klockan 22.13 på lördagskvällen. Den lyfte mot Stockholm klockan 22.32. Enligt flygledartornet skulle flygplanet ha tagit vägen just över Stora Skedvi. Det här flygplanet tar cirka 130 passagerare. Många av vittnena är dock övertygade om att det inte var detta flygplan man såg. Ett av vittnena säger: - Jag såg flygplanet när det lyfte från Romme. Jag kan jämföra. Det andra var någonting helt annorlunda.

Ja, så här långt har vi försökt sammanställa det som hänt här i Dalarna.

Enligt säkra källor skall det finnas inom vårt eget försvar ett mycket tystgående reoplan.

Övriga händelser i vårt avlånga land:

89-08-16 Mora-Rättvik 0130-0145

En person som vill vara anonym berättar följande:

Man såg ett starkt ljus bakom en skogs-skärm. Färgen på ljuset var grönt. Personen åkte en bit men vände sedan tillbaka igen, stannade och tittade igenom sidorutan på bilen. Han förstod då, att ljuset knappast kunde komma från ett fordon. - Han åkte igen, stannade på vägen, släckte sina egna strålkastare, stannade motorn samt vevade upp fönstret för att höra eventuella ljud. - Han hörde då ett svagt ljud som mycket liknade surret från en argonsvets. Ljudet var dock konstant. - Nu bestämde sig "vår man" för att V E R K L I G E N se efter vad det kunde handla om.

Det fanns en liten väg in i skogen där ljuset syntes. Det visade sig vara ett grustag. Vårt vittne begav sig dit. Han fick där se ett mycket starkt lysande grönt sken. Det var så bländande att han inte kunde urskilja något annat. Han provade om han såg bättre med sina egna lyktor tända, men så visade sig icke vara fallet. Han lyckades varken se formen eller konturerna, utan endast nyss nämnda sken. Ljudet som hördes hela tiden kom tydligt från ljuskällan. - Klockan var 01.30-01.45 - Han befann sig på ett avstånd av 10-15 m från från ljuskällan, och uppfattade den ha en utbredning av 2,2x4m (ung. 9 kvadratmeter). Handläggare för fallet: Sven-Anders Långsvens

19891005 NORA 13.40

Göran Karlsson ansåg att då det skulle bli fint väder skulle han ut och fiska. Han kom till bryggan cirka 13.00. Han tog båten och styrde ut mot Rysholmarna i långsamt tempo. Han kom fram till platsen där han brukade "börja" fiska. Han stängde av motorn och tittade mot skyn. Han skymtade hastigt något ovanligt, men måste snabbt sänka blicken mot spöet. Då han efter 5 sekunder tittade upp, fick han emellertid se något som kom honom att spärra upp ögonen: ETT FLYGPLAN KOM PÅ LAG HÖJD GLIDANDE. FLYGPLANET SAKNADE VINGAR!! Göran blev kall i hela kroppen. Han följde den underliga farkosten med blicken. Han såg hur den gick in i ett moln ovanför Campingen. Han startade snabbt och åkte in mot Campingen. Han ville se farkosten igen när det kom ut ur molnet. Han väntade cirka 5 minuter men den kom aldrig fram igen. Den var definitivt borta. Föremålet var silvermetallik, utan synliga rutor eller fenor.

Göran har en bekant som är fallskärmschoppare, och han uppgav molnhöjden till 600m. Observationstiden var cirka 15-20 sekunder. Föremålet syntes klart och såg ut som en flaska med rundad botten. - Handläggare: Gustav Andersson

19890910 LINGHED 22.35-23.30

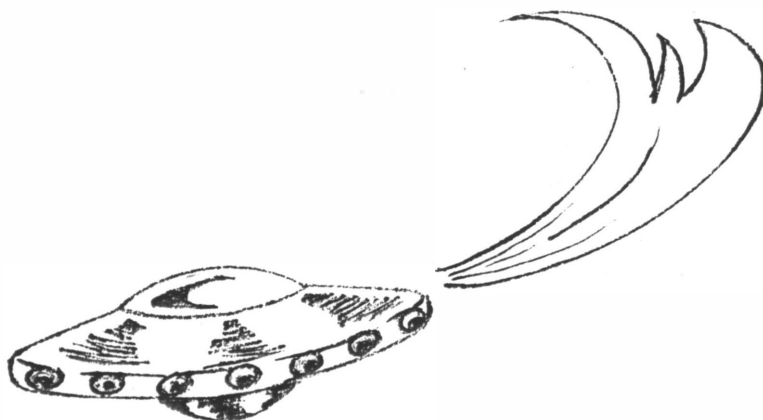
Britt-Marie Haglund ser tillsammans med två pojkar ett stillastående pulserande ljussken uppe vid en skogskant. Det brukar normalt inte finnas några ljussken i den riktningen. Dom funderar på vad det kan vara. Det ser ut att reflekteras i en metallisk bakgrund. Storleken är som fullmånen. Efter en stund börjar ljuset att sakta gå åt vänster och försvinna bakom trädkropparna. Vi fick flytta oss för att kunna följa det så länge som möjligt. - Observationstid omkr 5 min.

Handläggare: Per Anders Långsvens

NU ÖNSKAR VI ALLA VÅRA LÄSARE

EN RIKTIGT

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

RAPPORT FRÅN EXTRA FÖRENINGSMÖTE DEN 5 NOV. 1989.

En kallelse till extra föreningsmöte gick ut till alla medlemmar för en tid sedan. Detta skedde på grund av att vissa problem i samarbetet med UFO-Sverige hade uppstått. VBU har i vissa fall blivit utsatt för något som vi betraktar som centralstyrning från Riksorganisationens sida och det är vår mening i VBU, att de föreningar som ingår i UFO-Sverige är självständiga och har rätt att arbeta självständigt så länge vi följer vår och Riksorganisationens målsättning.

C:a 25 personer mötte upp. Från UFO-Sveriges styrelse medverkade Mats Nilsson, Sala. Vid den positiva diskussion som så vidtog, förklarade VBU sin inställning till det problemartade samarbetet och Mats Nilsson svarade i klara och tydliga ordalag och många frågor löstes därmed.

För att VBU SKALL fortsätta att vara medlemmar i UFO-Sverige så kommer vi att ställa följande krav på Riksorganisationen:

VBU skall arbeta fritt utan inblandning från UFO-Sverige.

Samarbetet med UFO-Sverige skall i första hand ske under ytterligare ett år, förutsatt att VBU får den självständighet som vi fordrar.

Vid den omröstning som sedan följde så röstade 27 på att VBU SKALL fortsätta ~~var~~ vara medlemmar i UFO-Sverige med ovanstående förbehåll, poströsterna inräknade. Några deltagare avstod från att rösta.

Styrelsen i VBU fick i uppdrag att aktualisera föreningsstadgarna, bl.a. med tonvikt på självständigheten.

Mötet avslutades med att deltagarna såg filmen "Ut på yttersta grenen" med Shirley Mac Laine i huvudrollen.

På begäran så presenterar vi härmed nuvarande styrelse i VBU:

Ordf. Gudrun Andersson, Smedjebacken.

Kassör Birgit Sälgeström, Stora Skedvi.

Sekr. Ing-Marie Strömberg, Smedjebacken.

Övriga ledamöter och suppleanter:

Börje Eggestad, Ludvika.

Bernt Berglund: "

Lars Andersson, Grängesberg

Birgitta Andersson, "

Berit Bergqvist, Säter

Torsten Karlsson, Smedjebacken

Thor-Leif Andersson, "

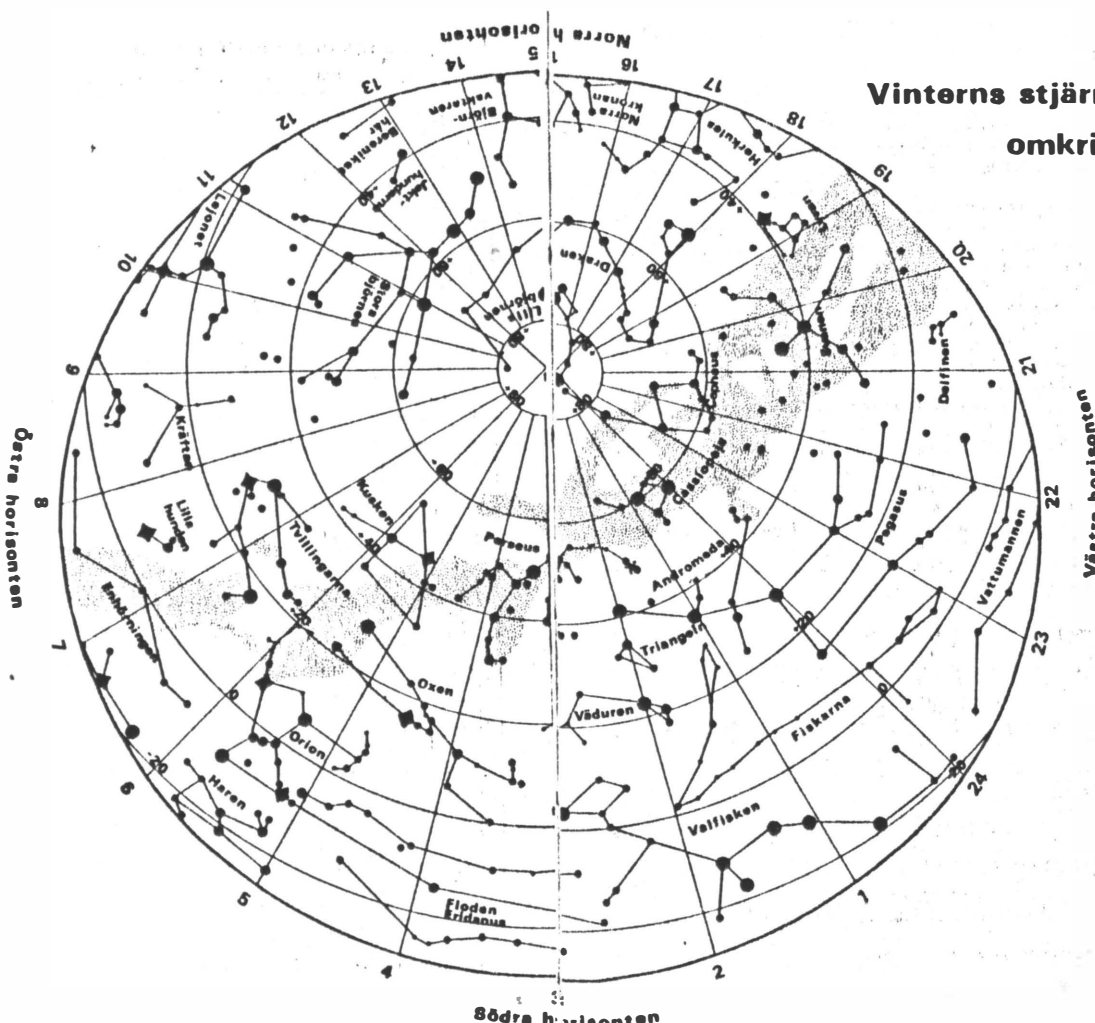
Berit Gustafsson, Grängesberg

Uno Gustafsson, "

Karl Jansson, Borlänge.

Utdrag ur styrelseprotokoll kan fås på begäran.

Vinterns stjärnhimmel omkring kl. 21

Planeter i vinter: Jupiter är den enda av de större planeterna som med säkerhet kan ses över horisonten här på våra breddgrader. Jupiter går upp redan i 15-tiden i slutet av december och följer fortfarande stjärnbilden Tvillingarna. Jupiter står i opposition till solen den 27 dec. och har då magnituden -2,7.

Meteorskuror: Gemeniderna 8 - 15 dec. (Tvillingarnas stjärnbild)
 Ursiderna 19 - 23 dec. (Karlavagnen " "
 Quadrantiderna 2-4 jan. (Drakens " "

vi har sett UFO:s

TID: 21 augusti 8
PLATS: Palma Nova Mallorca

Min fru och jag satt på hotellbalkongen i mörkret. Vi såg ut över vattnet till flygplatsen där planen landade. Ett lysande klot for iväg i flygriktningen, men plötsligt svängde det och kom i rät vinkel över vattnet - som dragen av en magnet. Ljudlöst flög det sen över taket där vi satt.

NAMN: Ström, Örnsköldsvik

TID: 17 januari 1989 cirka 03.15.

PLATS: Hunneberg.

Jag såg ett stort gult klot ovanför Hunneberg, som sakta gick ner. Det var ett starkt sken runtom. Jag väckte min sambo, och vi satt och tittade ut genom fönstret. När det hade gått ner, såg vi ett starkt sken mellan trädstammarna. Det varade cirka 15 minuter innan det slocknade. Vi bor alldeles nedanför berget, så vi såg det klart och tydligt.

NAMN: Håkan Bengtsson och Merete Esser.

TID: Juli 1946.

PLATS: Muggetorp, Småland.

Denna "cigarr" såg jag från cirka 30 meters håll. I ungefär 40 kilometers fart flög den genom en allé. Den var helt röd med vitblänkande lister kring ett fönster som var gråvitt. Inga vingar, inga propellrar, inga beteckningar, ingenting. Ett svagt, susande ljud hördes hela tiden, och inne i "cigarren" rörde sig en mörk skugga.

NAMN: Okänd.

LJUSFENOMEN OCH JORDBÄVNINGAR

VBU har genom Johan Kinneryd knutit kontakt med en institution för seismologi och jordbävningssforskning i Denver, Colorado, USA. Institutionen är mycket intresserad av att undersöka om ljusfenomen av typen eldklot, vita och färgade klot, har samband med rörelser i jordskorpan. VBU har fått en hel del vetenskapligt material att ta del av och här följer ett sammandrag av vad man forskat omkring.

I södra staten Washington finns ett område som är känt för sina många UFO-rapporter. Det är ett indianreservat, Yakima, och där finns skogar och berg med vulkaniskt aktivitet. Området är mycket torrt och därför finns manuell brandövervakning från bergstopparna praktiskt taget dygnet runt under månaderna maj t.o.m. september. Personalen i brandtornen rapporterar ofta att de ser UFO-fenomen. Dessa sätts ofta i samband med jordbävningar, men att säkerställa att så är fallet är ofta förenat med stora svårigheter och osäkerheten är stor. Man har ändå dragit denna slutsats:

"Ljusfenomen, mestadels nattljus, har samband med mycket små jordskalv i södra delen av staten Washington. Fenomenen tycks vara av elektrisk natur, liknande jordbävningssljus och verkar uppträda då jordskalv inträffar vid en aktiv förkastningsspricka i ett område som befinner sig under kompression.

Att olika ljusfenomen har uppträtt just under eller straxt före endel jordskalv är känt sedan årtionden tillbaka. Klotformiga ljus med varierande färger och underligt rörelsemönster har också satts i samband med seismisk aktivitet. Vi misstänker därför att jordbävningssljus och klotformade ljusfenomen är besläktade och föreslår följande definition: Jordbävningssljus är lysande fenomen som uppträder samtidigt som en jordbävning registreras och observeras i direkt samband med en förkastningsspricka eller jordbävningens centralpunkt. Om de inte inträffar samtidigt kan inte ljusfenomenet härledas till en specifik jordbävning. Om ljusfenomenet förblir oidentifierat efter noggrann undersökning så anses detta ändå ha en naturlig förklaring. Våra data pekar på att ljuskloten uppkommer när små rörelser i berggrunden inträffar, likaväl som jordbävningssljus uppträder vid stora skalv eller vid rörelser längs förkastningssprickor i berggrunden.

Toppenish Ridge och dess seismologi,
och ljusfenomen.

Det finns många rapporter som rör naturliga lysande fenomen på eller nära marken i närheten av Toppenish Ridge i Yakimas bergveckningsbälte i södra delen av staten Washington. Den stora mängden data från detta område ledde till att man ville testa hypotesen om att ljusfenomenen är knutna till regionala spänningar i berggrunden. Toppenish Ridge's veckning pågår ännu, berget sammanpressas och deformeras längs en 32 km lång zon av nära 100 ytliga bristningar och av grunt belägna skalv.

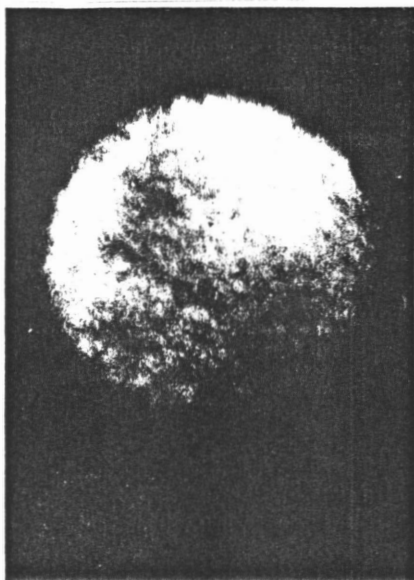

Bild 1.

Ljusfenomen sett över den lägre tredjedelen av nordsidan på Toppenish Ridge kl 20.00 någon gång i januari 1973.

Objektet var stillastående och syntes under horisontlinjen. Området där det sågs är mycket brant och bara framkomligt till fots.

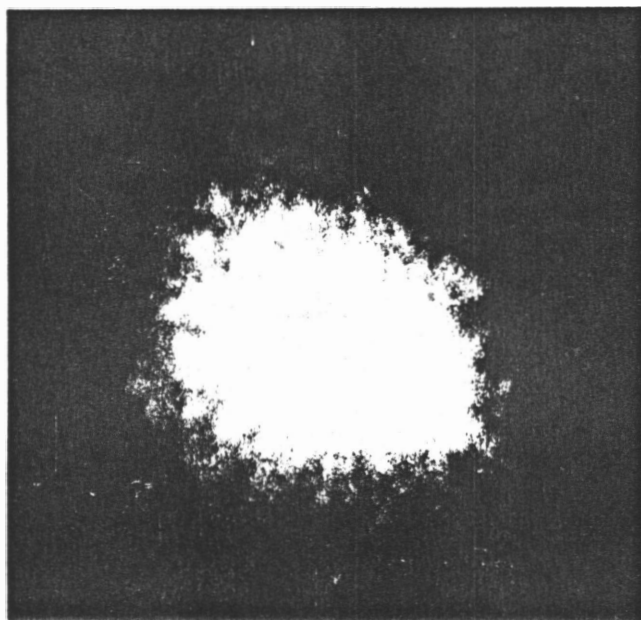

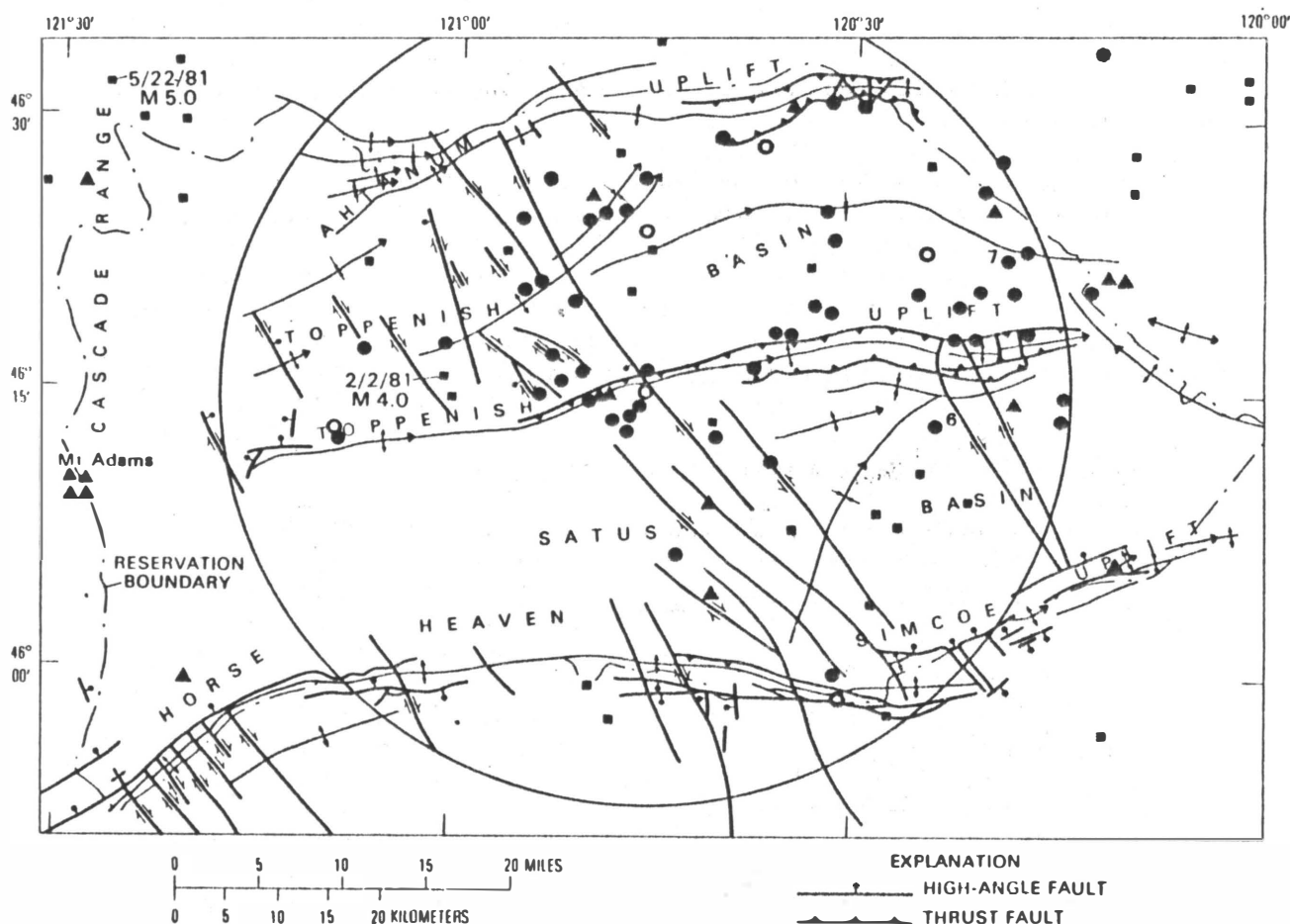
Bild 2.

Ljusfenomen sett norr om Hunt Creek, Yakima Indian-reservat, Washington, under bergsryggen. Bilden tagen från en plats i närheten av Toppenish, 19 km öster om objektet. Dato 19 aug. 1972. Fyra bilder togs under den 55 min. långa observationen.

De båda bilderna visar typiska klotformiga ljusfenomen. Båda ljusen sågs under bergåsen och i ett område som bara kan nås till fots. Angivna avstånd till kloten pekar på, att de var mycket nära eller på marknivå. Platsen, varaktigheten, rörelsemönstret och arten av ljus var sådana att en konventionell förklaring tycks osannolik. Vid undersökning av originalfilmen till bild 2, så visar sig detta vara ett objekt med tiotals Watts utstrålning. Överfört till en likvärdigt lysande glob, så skulle det behövas en lampa på ungefär 1000 watt. En bilstrålkastare skulle behöva sättas direkt mot kameran (med filter) för att åstadkomma samma ljusstyrka. Om den antagna diametern representerar objektets storlek, så skulle det vara Ca 4 meter i diameter som troligt största mått. Men tas exponeringstiden med i beräkningen, så är diametern mera troligt ca 1 meter.

82 rapporter om nattljus har erhållits under en relativt ensartad insamlingsperiod mellan juli 1972 och april 1977. Ytterligare 21 rapporter lades till databasen under juli 1981, men de är inte kompletta och fanns heller inte tillgängliga för oss från början och därför har de endast använts som ett separat test av våra hypoteser. De flesta av rapporterna (78%) har klassificerats som nattliga ljusfenomen. Andra rapporter innehåller oklassificerade händelser och episoder där iakttagaren var nära nog för att urskilja enskilda detaljer av ljusfenomenet. Sju rapporter var dagsljusobservationer eller alltför detaljerade beskrivningar och är inte medtagna i analyserna därför att de verkar tillhöra den grupp av observationer som vi kallar "exotiska fall". De skulle inte heller ha påverkat resultatet även om vi tagit dem med i analysen.

Jordskalvsaktiviteten i området var mycket låg under perioden juni 1972 - okt. 1977. Inget skalv över M 2,0 var registrerat. Därför har vi tagit med alla registrerade skalv (fyllda rutor) under en 13-årsperiod, 1970 - 1982, som hjälp att se trenden.

Ett skalv hade magnituden 5,0 med ett efterskalv, detta är beläget långt västerut i reservatet, och visas med endast en symbol, en kvadrat. Nära Toppenish Ridge inträffade ett skalv med M 4,0. Alla andra skalv är mindre än M 3,0 och de flesta mindre än M 2,0 och alla har fokus mindre än 5 km djupt.

På grund av att det helt saknades seismiska stationer i det område där nattljusobservationerna gjordes, så kan vi inte utesluta att mycket små skalv ändå har uppträtt där. Observatörerna rapporterade att de aldrig känt något jordskalv eller hört något ljud vid tiden för iakttagelsen av ljuset, fastän ovanliga ljud, som vanligen relateras till jordskalv har rapporterats vid andra tillfällen. Dessa ljud beskrivs som om en tung lastbil körde uppför berget till utsiktstornet, eller som en stor turbin låter, men inga maskiner har funnits där som förklaring till fenomenen. Sådana ljud förbinds med mikroskalv, t.ex. det som registrerades nära Moodus, Connecticut, 1982 av styrkan M 2,3 ned till 0,9 och det är bevisat att ett svagt skalv som inte känns ändå kan höras.

Viss osäkerhet finns vid lokaliseringen av objekten, men de flesta ses i närheten av bergskammarna och det är därför möjligt att nattljusen har samband med den pågående vulkanismen och uppluftandet av bergen Toppenish och Ahtanum. Särskilt kring Satus Peak har många nattljus setts, det är också mest utsatt för ytliga sprickbildningar, ljud och ett skalv med magnituden 4,0.

De flesta observationer hade skrivits in i loggböcker av de reguljära brandväktarna, som funnits på plats vid respektive station på bergen under torrperioden, vanligen maj till september. Dessa väktare höll regelbundet uppsikt över området under dagtid och kvällar och mera sporadisk övervakning under nätterna. Tillfälliga observationer av andra människor, inräknat poliser från skilda distrikt, har också lagts in i databasen. Ytterligare observationer hade gjorts av ett team vetenskapsmän och ingenjörer som åkte ut till tornen enbart för att själva observera och fotografera nattljusen. Deras observationer ingår i bild 3.

Brandväktarna har radiokontakt med varann och är utbildade i triangelmätning för att lokalisera skogsbränder. Många av nattljusen sågs samtidigt av flera personer och de noterades också vid samma tid genom att radiokommunikation fanns. Observatörernas erfarenhet kunde minimera om inte eliminera risken för att blixtar, morgonrodnad och artificiella ljuskällor kom med bland rapporterna. Nattljusen bär kännetecknen som starkt liknar klotblixterna, även om väderleken vid tiden för iakttagelsen kan utesluta denna förklaring.

Följande observation gjordes från brandtornet vid Sopelia:

"Ett mycket starkt lysande vitt ljus av ungefär en basebolls storlek, svävade omkring straxt norr om mig nedför slutningen. Det gled från öster mot väster, norr om träden på kanten av den djupa ravinen omkring 6 till 10 fot (20 - 30 meter) nedanför de största träden. Jag såg det när det fortsatte mellan träden. Det såg ut som om någon hade varit ute på en kvälls promenad med lampa i handen. Men ingen kan strosa omkring i bara luft. Så det här ljuset måste ha flutit omkring. Inget ljud alls. Helt ljudlöst."

Denna rapport är bevis för teorin att kortvariga (mindre än 1 minut) nattljus tycks röra sig på samma sätt som klotblixtar: När en gång klotet tagit form, så verkar det antagna plasmata ha ett eget liv, trots att det inte tillförs mera energi. Dess väg tycks avgöras av omgivande elektro-magnetiska fält. Nattljus av mycket längre varaktighet får emellertid nästan säkert ett kontinuerligt energitillskott.

En alternativ förklaring till nattljusen kom från Uinta Basin, Utah, USA, på 1960-talet, som delvis kan förklara ovanstående rapport. Ljusfenomenet skulle ha kunnat orsakas av svärmar av lysmaskar eller andra insekter som råkar flyga in i ett starkt elektriskt fält, vilket gör dem lysande och ger dem utstrålning i likhet med St. Elms-eld. (Elmselden är ett elektriskt urladdningsfenomen som visar sig som ett ljussken

från masttoppar, kyrktorn eller andra högt belägna och uppstickande föremål. Den framkallas av elektriska spänningsskillnader mellan luften (hård blåst t.ex.) och föremål i förbindelse med jordytan.) Platsen och rörelsen tycks liknande här, men vädret var klart, så det finns inget som tyder på att atmosfärisk elektricitet var för handen. Trots det så bör vi fortfarande titta på jorden som källa för energin. De flesta av ljusfenomenen vid Toppenish kan inte förklaras med lysmask-teorin, detta på grund av ljusets perfekta klotform, ljusintensitet, rörelse eller andra faktorer oförenliga med rörelsemönstret hos en svärm insekter.

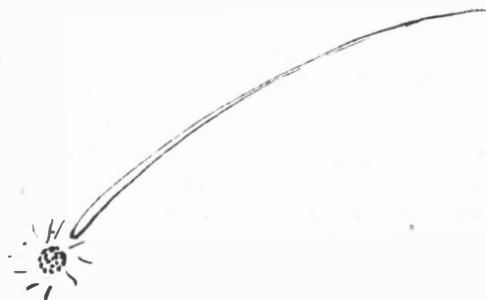
Natt ljusen är observerade i indianreservatet i Yakima därför att väktarna finns där, och de är där därför att området är torrt och lättantänt. De flesta jordskalven i södra Washington grupperar sig i huvudsak kring Cascade Mountains i väster av tektoniska och vulkaniska orsaker. Bergen tenderar att fånga upp nederbörden och området är därför molnigt och fuktigt. På grund av den tydliga likheten med klotblixtar, så antar vi att nattljusen är av elektrisk natur och skulle det finnas elektrisk laddning vid Cascade-bergen så försvinner den snabbare i dessa fuktiga områden. Nattljusen är sannorligt också dolda av molnen i Cascade-bergen. Alltså, om nattljusen också finns i Cascade-bergen vid jordskalv, så är det möjligt, vilken mekanism det än är som orsakar dem, att den är liknande också vid jordskalvningsscentrat, men observationerna av nattljusen skulle fortfarande vara förskjutna till det torra området i öster. Om nattljusen är kopplade till mycket små lokala skalv så är denna förklaring onödig.

Ett sätt att kontrollera teorin om att nattljusen vid Toppenish är kopplade till mycket små skalv, skulle vara att man installerar seismografer nära Satus Peak och kanske flera ställen, där det rapporteras många ljusfenomen. Denna möjlighet provas för närvarande av andra forskare."

Man har provat teorierna om jordskalvljus vid Projekt Hessdalen, Norge, under åren 1982 - 1984. Övers. anm.

Experientia 42 - 1986. J.S. Derr och M.A. Persinger.

Översättning Birgit.

Meteorit i Bollnäs?

BOLLNÄS (TT)

I slutet av februari i år slog ett föremål från rymden ner i sjön Herten i Bollnäs. Föremålet orsakade ett 14 meter stort hål i den drygt 40 centimeter tjocka isen. Två dykare från Bollnäs sportdykarklubb inledde på söndagen arbetet med att försöka lösa mysteriet.

Flera personer i bollnästrakten iakttog en av de sista dagarna i februari ett kraftigt ljussken på himlen. Dagen därpå upptäcktes ett jättestort hål i isen på

sjön Herten i Bollnäs. Hålet låg cirka 500 meter från land och var 14 meter i diameter. Runt det större hålet fanns en mängd mindre hål med en diameter på cirka 30 centimeter.

Polis skickades till platsen för att spärra av för att inga drunkningsolyckor skulle inträffa. I övrigt intresserade sig myndigheterna dock inte för fenomenet.

Bo Jonsson är medlem i Bollnäs sportdykarklubb. Han har sommarstuga vid stranden till Herten.

Jonsson befann sig i Bollnäs när den mystiska händelsen inträffade.

- Jag såg ljusskenet på himlen och åkte dagarna efter ut till Herten och förankrade en boj på botten rakt under hålet. Jonsson beslutade sig för att under sommaren bokstavligen försöka "gå till botten", med mysteriet.

- Redan i vintras var vi ute och gjorde vissa mätningar för att se om det fanns tecken på ökad radioaktivitet kring hålet. Men någon sådan ökad radioaktivitet kunde vi inte märka.

På söndagen började Bo Jonsson att tillsammans med dykarkollegan Mats Johansson från Järvsö undersöka botten vid den utlagda bojen. Djupet på platsen är drygt 15 meter.

TT-TELEGRAM INFLUTNA TILL "TOTTE" UNDER HÖSTEN 89

Ärade läsare!

Som jag har ombetts som spaltfyllnad fylla ut ett par sidor med mer eller mindre UFO-intressanta fakta, av den kvalitet, att de bevärdigats med TT-telegram.

Idag hade, enligt artikel i Bergslagsposten, inkommit ett telegram från ryska nyhetsbyrån 'TASS'. Nyheten fanns att läsa den 10 okt 89, men har ej ännu kommit in som arkiverat telegram. Jag tar mig alltså friheten relatera den i sammandrag. Förhoppningsvis återkommer jag i framtiden någon gång med det kompletta telegrammet

VORONEZJ (TT-TASS)

Sovietiska vetenskapsmän har bekräftat att ett oidentifierat flygande föremål, s.k. UFO nyligen landade i en park i den centralryska staden Voroezj, rapporterar TASS på måndagen. - Forskarna har funnit landningsplatsen och hittat spår efter utomjordingar som tycktes ha gjort en kort promenad genom parken. - Artikeln (Bergslagsposten 10 okt 89 sid 25), berättar sedan om iakttagelser beträffande landningsplats samt rymdfarkostens utseende och storlek. Undersökningarna lär ha

letts av geofysiker, som gjort en del märkliga upptäckter av stenar av på jorden ICKE förekommande material.

TELEGRAM HÄMTADE FRÅN DATABANKEN (Datum o diarienummer anføres)
TELEGRAMDATUM OCH NUMMER: 890922-0065

Copyright (C) Tidningarnas Telegrambyrå AB

UTRIKESNYTT I KORIHET

890915-258

RYMDRYKTEN. En amerikansk LÖPNR 2
utredning om fyndet av fyra Människoliknande varelser som
förolyckades då ett "flygande tefat" störtade i New Mexico 1947
hemligstämplades, hävdar en brittisk expert på förekomsten av
utomjordiska föremål, UFO, enligt tidningen The Observer. Experten,
som heter Timothy Good har skrivit en bok om förekomsten av UFO på
1940-talet, hävdar att en särskilt tillsatt kommitté hittade de fyra
förolyckade varelserna från det havererade rymdskeppet, men att
deras rapport har hemlighållits. The Observer uppger att tidningen
sett en kopia av rapporten, men att det inte har varit möjligt att
hitta originalet i amerikanska arkiv. Tidningen medger att hela
historien kan vara osann, men obestrudligen föreligger många
tydliga fakta.

vi har sett UFO:s

TID: Februari 1987

PLATS: Huskvarna

Jag såg något trekantigt med tre lysen som stod alldeles stilla på himlen. Plötsligt kom ett liknande föremål, fast långsmalt, och landade på det första och så flög alltihop iväg.

NAMN: Ulla Johansson

TID: Juli månad 1965, ca klockan 19.00.

PLATS: I Nacka, där jag fortfarande bor kom något flygande över hustaket, helt ljudlöst. Det var cigarrformat och mörkbrunt i färgen, med liksom eld i bakändan. Det hade fyrkantiga upplysta fönster, men jag såg ingen varelse inuti, trots att jag tittade väldigt nog.

NAMN: Nadine Frick

TID: 16 februari 1989.

PLATS: Harmånger.

Det var sent på kvällen. Klockan var 23.45 och när jag tittade ut såg jag ett ovalformat, lysande föremål. Det hade låg höjd, bara en bit ovanför trädtopparna. Hastigheten var låg. Föremålet var synligt cirka 1 minut.

NAMN: Gunilla.

JÖNKÖPING (TT)

Antag att ett rymdskepp landar någonstans i Sverige. Efter en stund lyfter det igen, men några små, gröna varelser lämnas kvar. Vad gör vi med dem? Hur bestäms deras juridiska status? Skall de klassificeras som människor eller djur?

Om de är djur, kan lantbruksstyrelsen då förklara hur vi skall skydda oss från de bakterier och virus som vårt immunförsvar saknar beredskap mot. Vilka åtgärder skall vidtas för att förhindra epidemier?

Det undrar en person i Sundbyberg i ett brev till lantbruksstyrelsen i Jönköping. Han ber om ett seriöst svar på sin ovanliga fråga. Styrelsen har därför bett statsepizootologen Martin Wierup om råd. Han anser också att problemet måste behandlas seriöst, men konstaterar att det är svårt att ge svar utifrån beprövad erfarenhet. Vid behov tror han emellertid, att det går att snabbt få fram hittills tillgänglig information från USA. Som jämförelse berättar han att de första amerikanska mänfararna entid förvarades i karantän när de kom tillbaka till jorden.

I brist på mer ingående kunskaper lämnar Wierup följanderekommendation:

- Rymdvarelser skall förvaras i karantän. Under tiden skall de på olika sätt provtas, så att man med svenska och internationella kunskaper som bas kan undersöka om de bär på smitta och för att ev få svar på andra frågor.

- Vi har inte ägnat oss så mycket åt det här problemet, erkänner man på lantbruksstyrelsen. Därför finns heller inget handlingsprogram för en sådan händelse. Men det är väl rimligt att anta att lantbruksstyrelsen isamråd med smittskyddsexperter skulle handla så som Wierup skisserat.

Siljansringens UFO-grupp har också skrivit till lantbruksstyrelsen i liknande ärende.

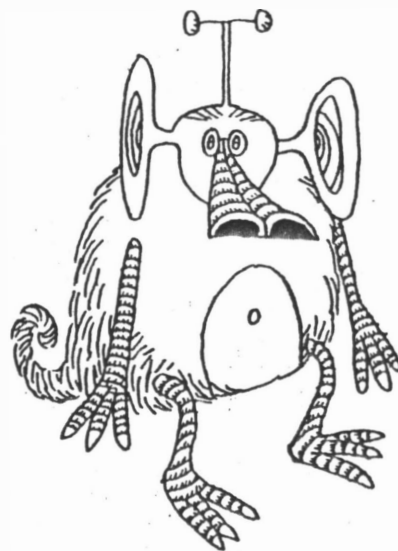
LONDON 9/7 -89

Flygande tefat?

Nu är de där igen, de mystiska cirkelformade fläckarna i vetefälten i södra England. Inom cirklarna, som återkommer varje år, har vetet tryckts tätt till marken. Cirklarna, som kan bli 50 meter i diameter, har fotograferats från luften av tidningar och TV. De båda amatörforskarna Colin Andrews och Pat Delgado har i åtta år studerat fenomenet och skrivit en bok i ämnet. De har funnit att fläckarna ofta uppstår i samband med singelolyckor i trafiken. "Det måste finnas ett kraftfält som styrs av någon oförklarlig intelligens, menar Andrews och Delgado. Mysteriet blev om möjligt ännu större nyligen då de båda hittade en vit geléaktig massa i en cirkel i ett vetefält. Massan kändes oerhört kall och det har ännu inte kunnat fastslås vad den består av. (TT-Reuter)

DD 26/10 -89

SAFARI FÖR FLYGANDE TEFAT. I sann kapitalistisk anda passar nu några sovjetiska företagare på att dra fördel av den flygande tefatshysteri som drar över Sovjet. Till de södra delarna av landet organiserar gruppen "Stalker" tredagars-resor som för 59 rubel (600 kronor) inkluderar det mesta. För en extra penning kan det kooperativa företaget erbjuda möten med "specialister" och "vittnen" som påstår sig ha sett flera flygande tefat landa. Det enda som inte ingår är en garanterad träff med utomjordingarna. Det beror helt på tur, säger "Stalker". (TT-AFP)

VOYAGER 2 - FLASKPOST TILL ANDRA GALAXER

WASHINGTON (TT-Reuter)

Den amerikanska rymdsonden Voyager2 närmar sig slutet på sitt uppdrag. På torsdag passerar Voyager planeten Neptunus på bara cirka 5 000 kilometers avstånd. Forskarna väntar med spänning på de första

'närbilderna' av Neptunus. Efter mötet med Neptunus

fortsätter sonden ut ur vårt solsystem på en färd som enligt

forskarna kan vara i miljarder år. Kanske fortsätter Voyager 2 sin resa i Kosmos långt efter det att vår egen planet har förintats.

Men Voyager 2, som sändes ut i rymden 1977, blir inte bara ett tomt skal, ett stycke rymdskrot på en evig färd. I ett fodral fäst på utsidan av instrumentpanelen finns en guldöverdragen kopparplatta med information om jorden - ett kosmiskt budskap till eventuella varelser i andra solsystem. Skivan innehåller vetenskapliga data om jorden, såväl som skratt, barngråt, en skällande hund, hälsningar på 55 språk och 90 minuters musik - från Mozarts 'Trollflöjten' till sånger av pygméer i Zaire, urinvånare i Australien och Chuck Berry som sjunger 'Johnny B Goode'.

Goda budskap

Skivan innehåller också budskap från USA:s förre president Jimmy Carter och förre generalsekreteraren i FN Kurt Waldheim.

Skivan är ett försök att i ord och bild porträttera jorden, men vapen, sjukdomar och brott nämns inte. - Vi beslöt att det sämsta av oss inte behövde skickas tvärs över galaxen, sade Jon Lomberg, som ledde gruppen som valde ut plattans 118 fotografier.

Med Voyager finns också teckningar av hur plattans innehåll kan spelas upp och åskådliggöras med hjälp av utrustning som finns ombord.

Skivans innehåll har sammanställts av astronomen Carl Sagan och hans medarbetare.

- Det är en flaskpost utkastad iden kosmiska oceanen, säger Sagan i en intervju.

Identisk inspelning En identisk inspelning finns

ombord på Voyager 1 som skickades ut två veckor efter Voyager 2 och lämnade solsystemet 1981. Upphovsmännens hopp är att varelser

skall stöta på sonden, tyda instruktionerna och ta emot

informationen. Med den kurs de båda sänderna håller så kommer det att ta åtminstone en miljard år innan de når ett annat planetsystem.

Det var inte det lättaste att välja ut den information som skulle ge främmande varelser en god bild av vår planet. Carl Sagan inbjöd artister, författare och vetenskapsmän. Uteslötsgjorde krig, sjukdomar, brott och fattigdom.

Sex, ett känsligt ämne - på jorden

Sex var ett känsligt ämne. Expertpanelen ville ha med en sekvens som förklarade mänsklig fortplantning - trots att den amerikanska

rymdstyrelsen NASA hade förklarat att uttalad sexualupplysning skulle orsaka reaktioner här på jorden. Gruppen valde ut vad man ansåg vara ofarligt - ett naket ungt par som tittade in i kameran. Kvinnan var gravid.

NASA vägrade dock ta med bilden, vis av tidigare skador. NASA fick ta emot kraftig kritik för bilder av ett naket par som hälsade Kosmos på plaketter ombord på två tidigare rymdfarkoster, Pioneer 10 och 11.

av John L. Spencer.

Till att börja med vill jag påstå att alla gängse och vida utbredda teorier om att utomjordingar utför någon slags undersökningar av våra gener, av att skapa hybrider mellan människa och humanoid, av artificiell insemination och t.o.m. våldtäkter, är helt felaktiga. Jag vill påstå att orsaken till dessa teorier har sin upprinnelse i en enda källa, kidnappningen av Betty och Barney Hill. Alla senare kidnappningar är kopior från detta original och originalet var en mardröm, inte verklighet. Starka ord som tycks påstå att jag tror att sanningen bakom kidnappningshistorierna är psykologisk. Men jag tror inte det.

Låt oss göra en utveckling från ämnet en stund och se på några ovanliga händelser inom utvecklingen av UFO-mytologien; vilket inte vill säga att UFO:s är en myt, men att VERKLIGHETEN FÖRDUNKLAS AV MYTER, som för det mesta sprids med serie-tidningar med hjälp av oseriösa undersökningar under åren som gått.

Sammanträffande nummer ett - Upprinnelsen till termen "flygande tefat" avslöjar ett misstag, som visar massmedias suggesionskraft. Kenneth Arnold använde sig av frasen: "lika-dant som ett tefat skulle göra om man kastade det över en vattenyta, (kasta smörgås, på svenska) för att beskriva de objekts flygrörelser, som han såg vid Mount Ranier. Alltså objektens rörelser, inte dessas form. Men pressen använde uttrycket för att beskriva tefats-formen och omedelbart efteråt så repeterades beskrivningar av tefatsformade objekt. Också idag är detta den vanligaste beskrivningen, därför att man ofta inte känner till att Arnold beskrev de objekt han såg som bumerang-formade.

Sammanträffande nummer två - Innan 24 timmar hade gått efter Arnolds rapport, och fastän Arnold aldrig hade påstått något sådant, så spekulerade pressen genast i att objekten hade utomjordiskt ursprung. Detta befastes som "helt säkert" vid Roswell en månad senare när armén upptäckte ett kraschat tefat med främmande varelser ombord, eller är vi suggererade att tro så?

Sammanträffande nummer tre - Om det finns döda piloter, så måste man kunna vänta sig levande också, och naturligtvis så rapporterade Adamski snart därefter att han mött dem.

Fjärde sammanträffandet - Efter Adamskis och andras påstådda "vackra kontakter" så skapade Science fiction en motbild, där främlingarna var ondskefulla. UFO-historierna tycktes ta upp samma tema, främlingarna blev precis som väntat litet ondskefullare, tills de idag verkligen har blivit mycket ondskefullare än någonsin, som det tycks framgå av David Jacobs värderingar i boken "Post Abduction Effects". Håll då i minnet att Hills rapporterade sin kidnappning i början av 1960-talet och att den följdes av ett decennium med en rad filmer som handlade om invasion av utomjordiska varelser och som nu har blivit klassiker.

Femte sammanträffandet - De varelser som Betty och Barney Hill beskrev var betydligt mera lika oss, deras ögon och kropp t.ex. men senare varelser av samma sort har faktiskt blivit mer och mer avvikande med tiden. Till exempel så hade Hills varelser ögonvitor i sina annars annorlunda ögon. Varelser av liknande slag har inga vitor alls idag, bara helt svarta ögon som vi känner igen från omslaget till Whitley Stribergs bok "Närkontakt". Vem vill att varelserna skall bli allt mer olik oss och alltmer främmande? Naturligtvis inte varelserna själva och kanske inte heller vittnena.

Till sist har vi naturligtvis Bettys drömmar - vilka läkaren ansåg vara just drömmar, ingenting annat - men som förklarades vara verklighet på grund av andra liknande fall, vilka uppvisade exakt samma mönster.

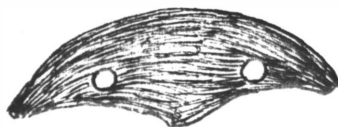
Frågan är - Besitter vi som forskar inom detta område verkligen sådana insikter, att vi alltid kan gissa (och gissa rätt) oss fram till sanningen, som baseras på alltför litet bevismaterial och inte bara det, vi har också turen att få sanningen bekräftad så snart efteråt.

Jag vill påstå att vi inte har en sådan tur och att svaret till denna förmånlighet ligger någon annanstans.

Forts. i nästa nummer.

Översatt från MUFON UFOJournal, okt. 1989.

Birgit.

17 juli 1989.

Flygande tefat över Torneälven

Av JEANINNE BERGMAN

Hedenäset (NSD) I söndags kväll strax efter åtta på kvällen såg Olof Kerttu, tillsammans med sin far Tore, ett flygande föremål högt upp i luften över Torneälven.

- Med kikare kunde jag klart urskilja två runda ljus, ett blått och ett rött, säger Olof Kerttu, som också videofilmade föremålet.

Klockan var tjugo minuter över åtta på kvällen. Familjen Kerttu satt i godan ro framför TV-apparaten hemma i villan i Hedenäset.

Det var Tore Kerttu som först upptäckte föremålet i luften.

- Jag trodde att det var en fallskärm, säger han.

Men föremålet hängde kvar i luften.

- Det såg ut som om det ändrade form, fortsätter han.

Olof Kerttu sprang efter videokameran för att filma föremålet. NSD har tittat på inspelningen. På TV-skärmen syns ett cirka en centimeter stort, svart föremål. Dessutom går det på var sida om det svarta föremålet att urskilja ett vitt sken.

- Vi hörde inget motorljud, berättar Olof Kerttu.

- Det såg ut som om föremålet stod alldeles stilla i luften.

Med kikare såg han två klart urskiljbara ljus, ett blått och ett rött.

Efter cirka tjugofem minuter försvann föremålet i sydostlig riktning.

Olof Kerttu ritar en teckning av det han såg med kikaren. Föremålet har formen av en skärm, rund upptill och med tre uddar i nederkanten. Ljusen är placerade mitt fram.

*Olof och Tore Kerttu
pekar mot den plats
där de såg föremålet.*

På FO-staben i Kalix vill inte major Rajala spekulera i vad Olof Kerttu och hans far kan ha sett. Men han kommer att ta kontakt med familjen för att få veta mera.

GOD JUL

och

GOTT NYTT ÅR

- OCH DU !
- DU HAR VÄL
INTE GLÖMT ATT
PRENUMERERA
ÄVEN 1990 ?